

enstemmigt vedtaget at indsende et Andragende til Indenrigsministeren om at yde Efterbetaling til de Rugavlere, der havde faaet under 17 Kr. 70 Øre pr. 100 kg, og samtidig blev det bestemt, at hvis Indenrigsministeren afviste Sagen, skulde Andragendet indbringes til Rigsdagen ved Amtets Folketingsmænd. Som alle ved, er dette sket, og jeg beklager meget, at det ærede Finansudvalg ikke har gjort Indstilling, men da Udvalget ikke har gjort det, har Indbringerne af Andragendet været nødsagede til at stille Ændringsforslag, da vi har lovet ved alle de Midler, der stod i vor Magt, at søge at faa Sagen ført igennem.

Det er mit Haab, at det høje Ting vil erkende, at Landmændene i Viborg Amt bør have samme Pris for den Rug, Staten har opkøbt i Amtet, som Landmændene i Ribe og Ringkøbing Amter har faaet. Det er umuligt for Landmændene — og man skulde synes for alle — at forstaa, at Staten ved sine Embedsmænd i nogle Amter har fulgt den Skala, som var fastsat for Maksimalprisen for Rug, d. v. s. 17 Kr. 70 Øre pr. 100 kg, som vejede 115 Pund hollandsk og derunder, hvorimod man i andre Amter er gaaet langt under den Pris, naar Rugen vejede under 115 Pund hollandsk. Jeg haaber, at det høje Ting vil erkende, at Landets Rugavlere bør stilles lige, og at der bør ydes ens Pris til alle.

Den højtærede Minister udtalte i Foraaet, at der før 3. April 1917 var fri Handel, og at der ikke var noget Paabud om at aflevere Rugen, hvorfor det stod Landmændene frit for, hvor de vilde sælge deres Rug. Dette kan jeg ikke erkende, thi denne Frihed var i hvert Fald begrænset til indenfor de enkelte Amters Omraade, idet Beboerne i Viborg Amt vist kun i enkelte Tilfælde har solgt Rug til Naboamtet og derved opnaaet større Pris. Endvidere maa vi huske, at Landmændene skulde af med deres Rug, de maatte ikke fodre den op, og fra Administrationen lød der stærke Opfordringer til at bringe Rugen paa Markedet. Det var kun ubetydelige Mængder, Bagere og Møllere kunde aftage, saa der var kun Staten at sælge til. Derfor var Handelen ikke fri i den Forstand, som man forstaaer ved fri Han-

del. Der var kun Staten at sælge til, og Landmændene maatte nøjes med den Pris, der blev givet indenfor Amtet.

Den højtærede Minister vil maaske sige, at denne Sag er ikke til at ordne nu, den er for gammel. Men denne Efterbetaling, som der andrages om, er sikkert ikke vanskelig at foretage, da Amtets Bøger maa udvise, hvor meget hver Mand har leveret, hvad Rugen har vejede, og hvilken Pris der er udbetalt. Administrationen har sikkert under Krigssituationen løst vanskeligere Spørgsmaal end dette.

Viborg Amt er et særlig rugdyrkende Amt. Mange Steder dyrkes der Rug to Gange i Omdriften, og ærede Medlemmer vil derfor kunne forstaa, at det er ingen ubetydelig Sag for disse Egne. Alle vil sikkert erkende, at dette at avle Rug og derved forsyne Befolkningen med Brød er en meget god og ædel Samfundsopgave særlig i disse Tider, og derfor bør Rugavlernes ikke underkastes Vilkaarlighed, men snarere roses og belønnes for deres Bestræbelser for at skaffe os alle det nødvendige Brød. Derfor vil jeg meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af os stillede Ændringsforslag.

P. E. Hansen: Naar samtlige Repræsentanter for Viborg Amts Valgkredse har tilladt sig at stille Forslag om, at Nr. 11 i den af Finansudvalget afgivne Betænkning angaaende Andragender maa blive henvist til Ministeren, er Grunden den, som det allerede er anført af den foregaaende Taler (Nørskov), at der ved et Møde i Viborg i Sommeren 1917, foranstaltet af samtlige Landboforeninger og Husmandskredse i Viborg Amt angaaende Efterbetaling for undervægtig Rug leveret af Høsten 1916, blev rettet en Henvendelse til os tilstedeværende Repræsentanter for Amtets Valgkredse om at støtte et Andragende, der gik ud paa, at Mindstebetalingen, som efter Ministeriets Cirkulære af 17. August 1916 var 17 Kr. 70 Øre for 100 kg Rug, ogsaa kom til at gælde for Viborg Amt. Prisen paa undervægtig Rug var nemlig der kommet saa langt ned som til 16 Kr. 30 Øre, men ogsaa denne Rug blev anvendt som Brødkorn, og da næsten al Rug af Høst 1916 paa Grund af det regnfulde Høstvejr var undervægtig, blev